Dosarul nr. 1r-213/26 Judecătoria Străşeni (sediul Central)
1-25156582-02-1r-16022026 Judecător Mihaela GROSU

D E C I Z I E
în numele Legii

08 iulie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței Eugeniu BEȘELEA
Judecători Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Victor ZAGAICIUC în interesele inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-415/2025 din 28 ianuarie 2026, în cauza penală privind învinuirea lui:

> **CEBOTARI Valeriu *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. *****cetățean al Republicii Moldova, moldovean, studii medii incomplete, căsătorit, un copil minor la întreținere, neangajat în câmpul muncii, supus militar, anterior judecat prin:
> - *Sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 13.03.2024* în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 155 ore.
> - *Sentința Judecătoriei Strășeni, (sediul Central) din 22.04.2024* în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art. 90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită sa suspendat condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(5) Cod penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 07 noiembrie 2025 – 28 ianuarie 2026;
Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 16 februarie 2026 – 08 iulie 2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de avocatul Victor ZAGAICIUC în interesele inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-415/2025 din 28 ianuarie 2026, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

A C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. *Prin Sentința Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-415/2025 din 28 ianuarie 2026,* CEBOTARI Valeriu *****, a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264/1 alin.(5) Cod penal, aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de 2 (doi) ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90/1 Cod penal, a fost suspendată parțial executarea pedepsei cu închisoarea stabilită prin sentință, după cum urmează:

- inculpatul CEBOTARI Valeriu ***** urmează să execute real pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- termenul rămas de pedeapsă sub formă de închisoare de 1 (unu) ani, după ispășirea termenului real stabilit supra, se suspendă pe o perioadă de probaţiune de 1 (un) an.

În conformitate cu prevederile art.90 alin.(6) lit.a), b) și g) Cod penal, a fost pusă în seama lui CEBOTARI Valeriu *****, ca în termenul de probă fixat:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

A fost pusă în executare prezenta sentință din data rămânerii definitive, cu calcularea termenului executării pedepsei în privința lui CEBOTARI Valeriu ***** din data reținerii acestuia.

A fost aplicat lui CEBOTARI Valeriu ***** măsura preventivă obligarea a nu părăsi țara, până la intrarea sentinței în vigoare.

Dispoziția privind aplicarea măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara” este executorie din momentul pronunțării sentinței.

A fost instituit consemn la frontieră în privința inculpatului CEBOTARI Valeriu ***** pe durata măsurii preventive, prin interzicerea ieșirii de pe teritoriul Republicii Moldova, reținerea pe durata ce nu poate depăși termenele legale de reținere și informarea procurorului în Procuratura mun. Strășeni, Alexandra VREMEA, și a instanței de judecată.

Pentru a asigura punerea în executare a sentinței în partea aplicării măsurii preventive „obligarea de a nu părăsi țara”, aceasta a fost expediată pentru cunoștință și executare imediată către organul de poliție în a cărei rază teritorială locuiește inculpatul și organelor de frontieră, pentru executare și ridicarea provizorie a pașaportului, precum și Serviciului Vamal.

A fost încasat de la inculpatul CEBOTARI Valeriu ***** în beneficiul bugetului de stat suma de 25 (douăzeci și cinci),70 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Potrivit art.157 alin.(2), 162 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijlocul material de probă – rezultatul „Drager alcotest” cu nr. 29 din 05.10.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 13.10.2025; un CD-R cu 2 (două) înregistrări video cu durata de 00.01.04 secunde și 00.00.23 secunde, efectuate la 05.10.2025, recunoscut în această calitate potrivit ordonanței din 16.10.2025, de păstrat la materialele cauzei.

2. *Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că*, ***CEBOTARI Valeriu*** *****, în dimineața zilei de 05 octombrie 2025, aproximativ la orele 05:35, nefiind deținător al permisului de conducere a mijloacelor de transport, deși a consumat băuturi alcoolice și era în stare de ebrietate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admițând în mod conștient survenirea acestora, ignorând cerințele prevederilor art.14 lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009 potrivit căruia: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere” precum și prevederile art. 10 al aceluiași Regulament care prevede expres că: “persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede și, la cererea lucrătorului de poliție este obligat să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria din care face parte autovehiculul condus ” intenționat a urcat la volanul unității de transport de model „*****„ cu n/î *****, pe care a condus-o pe una străzile din s. *****, r-nul Strășeni, unde, urmare a conducerii neadecvate a fost stopat de către inspectorii de patrulare din cadrul Inspectoratului de poliție Strășeni.

Tot atunci, apărând suspiciuni precum că cet. CEBOTARI Valeriu Ion conducea mijlocul de transport în stare de ebrietate, în scopul stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, de către colaboratorii Inspectoratului de poliție Strășeni, i s-a propus să treacă examenul alcoolscopic cu alcotestul de model „Drager 6810”, în rezultatul cărui fapt, potrivit test. Nr.29 din 05.10.2025, ora 22:46 min. s-a constatat că ultimul avea concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat echivalentă cu 0,94 mg/1.

Astfel, CEBOTARI Valeriu *****, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(5) Cod penal – *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere.*

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul CEBOTARI Valeriu *****, susținut de avocatul său, a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în baza art.364/1 Cod de procedură penală, demersul dat fiind susținut de către procuror și acceptat de către instanța de judecată prin Încheierea protocolară.

Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

3. *Împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-415/2025 din 28 ianuarie 2026, a declarat recurs avocatul Victor ZAGAICIUC în interesele inculpatului CEBOTARI Valeriu ***** prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a Sentinței, cu trimiterea spre rejudecare a cauzei în instanța de fond fără a pune în executare pedeapsa stabilită prin sentința anterioară.*

În motivarea cerințelor sale, apărarea menționează că instanța de fond nu a dat apreciere justă asupra motivelor invocate de partea apărării.

Susține apărarea că sentința este neîntemeiată și nefondată sub aspectul stabilirii pedepsei, întrucât instanța de fond ar fi apreciat incorect gradul de pericol social al inculpatului și nu ar fi acordat importanța cuvenită circumstanțelor atenuante existente în cauză. Se arată că nu au fost valorificate suficient recunoașterea vinovăției și căința sinceră a inculpatului, contribuția activă la descoperirea infracțiunii prin declarațiile oferite în cursul urmăririi penale, caracterizarea pozitivă a acestuia, lipsa evidenței la medicul narcolog și psihiatru, precum și faptul că are un copil minor la întreținere.

Autorul recursului consideră că personalitatea inculpatului și comportamentul acestuia demonstrează că poate beneficia de o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate, apreciind că aplicarea unei pedepse cu executare efectivă nu corespunde scopului individualizării sancțiunii penale. În consecință, se solicită casarea sentinței și rejudecarea cauzei de către instanța de fond.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs:

5. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a respinge recursul declarat de avocatul Victor ZAGAICIUC în interesele inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-415/2025 din 28 ianuarie 2026, ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a Sentinței atacate, reieșind din considerentele ce succed*.

6. În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală, (1) *Pot fi atacate cu recurs: 1/4) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs*. *(2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, avându-se în vedere recursul, raționea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv şi unul reparator.

Potrivit art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

Potrivit art.425 Cod de procedură penală*, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.*

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv şi să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată şi dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal şi material.

În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, *sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată.*

Conform art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârşit de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca*

fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârşirii ei, forma şi gradul de vinovăţie, motivele şi consecinţele infracţiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanţei de judecată şi motivele pentru care instanţa a respins alte probe.

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, „*procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanţelor judecătoreşti cu participarea părţilor în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societăţii şi statului de infracţiuni, precum şi protejarea persoanei şi societăţii de faptele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracţiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracţiune să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată”.*

Dispoziţiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, *prevăd că organele de urmărire penală şi instanţele judecătoreşti în cursul procesului sunt obligate să activeze în aşa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată şi ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.*

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „*Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internaţional, cu tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituţiei Republicii Moldova şi ale prezentului cod”.*

Conform art.6 par.1) al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparţială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligaţiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzaţii în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunţată în mod public, dar accesul în sala de şedinţă poate fi interzis presei şi publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părţi a acestuia, în interesul moralităţii, a ordinii publice ori al securităţii naţionale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecţia vieţii private a părţilor la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanţă când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiţiei.

7. *Instanţa de recurs reţine că, legalitatea şi temeinicia Sentinţei Judecătoriei Străşeni (sediul Central) nr. 1-415/2025 din 28 ianuarie 2026 este contestată cu recurs de către avocatul Victor ZAGAICIUC în interesele inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, prin care a solicitat aplicarea unei pedepse mai blânde.*

Analizând acest temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu şi-au găsit confirmarea la judecarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanţei de recurs în sensul casării hotărârii contestate în partea aplicării unei pedepse mai blânde, or instanţa de fond a respectat prevederile art.96, art.385 alin.(1) şi art.394 alin.(1) şi (2) Cod procedură penală, conform cărora instanţa este obligată să indice în partea descriptivă a sentinţei care sunt circumstanţele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum

și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Colegiul penal nu are temei de a interveni în sentința instanței de fond în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului CEBOTARI Valeriu ***** or, la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă acestuia, s-a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, instanța de fond aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Colegiul penal, având în vedere argumentele recursului declarat în coraport cu circumstanțele constatate, reține că, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate şi în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale. La stabilirea modului, măsurii, categoriei şi termenului pedepsei, instanța de apel la fel ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care este supus răspunderii penale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Sub imperiul normelor enunțate, se reține, corectarea şi reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii. O pedeapsa inechitabilă poate fi doar un mijloc de reprimare cauzând noi suferințe, corespunzător aceasta nu-şi poate atinge scopul de corectare și reeducare ci de generare a mobilurilor negative. Atingerea scopurilor pedepsei de corectare și reeducare a infractorului, de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din parte altor persoane, se realizează strict prin individualizarea ei.

Potrivit art.75 Cod penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni *i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.* La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracțiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiuni, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Luând ca bază aceste prevederi şi soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, *de jure şi de facto*, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei

penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Colegiul consideră că principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală şi când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod de procedură penală, stabilind termenul şi mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiuni săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiuni săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiuni.

Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Reiterează Colegiul că, deşi individualizarea pedepsei este un proces personal rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, totuși acesta nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv or, acesta trebuie să rezulte din evaluarea obiectivă a întregului material probator al cauzei.

Pentru aşi îndeplini funcțiile care sunt atribuite în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii, privativă sau neprivativă de libertate şi a duratei, atât gravității faptei şi potențialului de pericol social pe care îl prezintă în mod real persoana infractorului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei penale. Funcțiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei poate fi realizat numai printr-o justă individualizare a pedepsei, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate.

Colegiul penal, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale stabilite în privința inculpatului constată că, instanța de fond corect a individualizat pedeapsa penală şi prin urmare a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75 - 77 Cod penal**,** a ținut cont de scopul pedepsei penale, care urmărește restabilirea echității sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni şi ține cont de gravitatea infracțiuni săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale acestuia.

8. În contextul celor expuse instanța de judecată a stabilit că infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(5) Cod penal şi săvârșită de către CEBOTARI Valeriu ***** – face partea din categoria infracțiunilor mai puțin grave și pentru săvârșirea căreia Legea prevede pedeapsă – amendă de la 2500 la 3000 de unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.

Circumstanțe ce atenuează răspundere penală în conformitate cu prevederile art.76 Cod penal, în privința inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, instanța nu a reținut.

Argumentul recurentului potrivit căruia instanța de judecată nu ar fi apreciat în calitate de circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției, căința sinceră, contribuția activă la descoperirea infracțiunii, caracterizarea pozitivă, lipsa evidenței la medicul narcolog și psihiatru, precum și existența unui copil minor la întreținere, este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Colegiul reține că individualizarea pedepsei reprezintă atributul exclusiv al instanței de judecată, aceasta fiind obligată să aprecieze în ansamblu atât gravitatea faptei comise, cât și datele ce caracterizează personalitatea inculpatului. Simpla existență a unor împrejurări favorabile persoanei condamnate nu determină în mod automat calificarea acestora drept circumstanțe atenuante și nici obligația instanței de a le conferi o anumită valoare juridică la stabilirea pedepsei.

În ceea ce privește recunoașterea vinovăției și căința sinceră, Colegiul penal reține că aceasta nu constituie circumstanță atenuantă, având în vedere că din momentul în care recunoașterea vinovăției constituie una dintre condițiile aplicării prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, persoana beneficiind astfel de reducerea limitelor pedepsei, recunoașterea vinovăției nu poate fi apreciată în calitate de circumstanță atenuantă, prin urmare recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să-i fie acordată o dublă valență juridică.

Nu poate fi reținută nici susținerea privind contribuția activă la descoperirea infracțiunii, întrucât simpla oferire a declarațiilor în propria cauză și recunoașterea faptelor imputate nu echivalează, prin ele însele, cu un ajutor efectiv și determinant acordat organelor de urmărire penală în vederea descoperirii infracțiunii sau administrării probatoriului. Recurentul nu a indicat și nici materialele cauzei nu relevă existența unor acțiuni concrete prin care acesta să fi facilitat în mod esențial stabilirea adevărului ori identificarea altor participanți la infracțiune.

De asemenea, caracterizarea pozitivă a inculpatului, lipsa evidenței la medicul narcolog și psihiatru, precum și existența unui copil minor la întreținere constituie date referitoare la persoana acestuia, care au fost cunoscute și analizate de instanța de fond în procesul individualizării pedepsei. Aceste împrejurări, însă, nu au un caracter excepțional și nu impun, prin ele însele, reținerea obligatorie a unor circumstanțe atenuante, cu atât mai mult cu cât necesitatea aplicării unei pedepse echitabile trebuie apreciată în raport cu toate circumstanțele cauzei și cu gravitatea faptei săvârșite.

Prin urmare, Colegiul constată că instanța de judecată a examinat în mod complet datele ce caracterizează persoana inculpatului și a stabilit pedeapsa cu respectarea criteriilor de individualizare prevăzute de lege, nefiind identificate temeiuri care să justifice concluzia că aceste împrejurări trebuiau reținute în mod obligatoriu ca circumstanțe atenuante sau că nevalorificarea lor în sensul solicitat de recurent ar atrage nelegalitatea ori netemeinicia hotărârii atacate. În consecință, criticile formulate la acest aspect sunt apreciate ca nefondate.

De asemenea, la individualizarea pedepsei instanța a ținut cont de faptul că infracțiunea a fost comisă în lipsa circumstanțelor agravante stabilite de legislator la art.77 Cod penal, concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, de

răspundere penală conform prevederilor art.53 Cod penal nu au fost stabilite.

Cu referire la personalitatea inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, instanța de judecată a reținut că inculpatul acesta nu se află la evidența medicului psihiatru sau la evidența medicului narcolog, nu deține grad de invaliditate, la domiciliu se caracterizează satisfăcător, nu este pentru prima dată pe banca acuzaților, fiind anterior judecat inclusiv pentru comiterea infracțiunilor similare.

Potrivit informației din Revendicare forma 246, CEBOTARI Valeriu *****, anterior a fost condamnat prin Sentința Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 13.03.2024 în baza art.264/1 alin.(4) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 155 ore.

Totodată, Colegiul reține că prin Sentința Judecătoriei Strășeni, (sediul Central) din 22.04.2024 în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, iar în baza art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa stabilită sa suspendat condiționat pe un termen de probă de 1 (un) an.

În aceste condiții, instanța de recurs reține că săvârșirea unei noi infracțiuni indică asupra faptului că inculpatul nu a fost corijat prin pedepsele anterioare și continuă să comită infracțiuni.

În continuare, Colegiul reține că, la solicitarea inculpatului CEBOTARI Valeriu ***** prezenta cauză penală a fost examinată prin prisma prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la urmărirea penală, cu aplicarea pedepsei în temeiul art.80/1 Cod penal.

Potrivit art.80/1 Cod penal, *alin.(1) că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare, iar în alin.(2) stabileşte că în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181/1–182, 239–240, 242/1, 2428/2, 256, art.264 alin.(2), (4), (6),* ***art.264/1,*** *324–335/1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea* ***cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă*** *prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.*

Respectiv inculpatul CEBOTARI Valeriu ***** a beneficiat de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în temeiul art.80/1 Cod penal.

9. Prin urmare, instanța de judecată la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, a ținut cont de prevederile art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care se atribuie la categoria infracțiuni mai puțin grave prin prisma prevederilor art.16 Cod penal, de faptul că infracțiunea a fost săvârșită din intenție, de personalitatea inculpatului, de faptul că nu este la prima abatere de la lege, a comis o nouă infracțiune, la evidența medicului psihiatru și narcolog nu se află, de gravitatea faptelor imputate, conduita inculpatului pe întreg parcursul

urmării penale şi cercetării judecătoreşti, atitudinea față de faptele comise, comportamentul său care a permis instanței de a concluziona faptul că corectare și reeducarea acestuia este posibilă doar aplicându-i o pedeapsă penală cu închisoare.

Astfel, Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, inclusiv a comportamentului acestuia în viața socială, precum și înainte și după săvârșirea infracțiunilor incriminate, reține că, raportat la gravitatea faptelor comise, la consecințele prejudiciabile produse și la persoana inculpatului, corijarea și reeducarea acestuia pot fi realizate doar prin aplicarea unei pedepse privative de libertate.

În aceste condiții, instanța întemeiat a constatat necesitatea stabilirii unei pedepse de 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, pentru infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(5) Cod penal.

Totodată, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii, dar şi de urmările prejudiciabile, raportate la scopul şi efectele pedepsei penale, Colegiul apreciază întemeiată soluția instanței de judecată prin care a constatat că în privința lui CEBOTARI Valeriu ***** poate fi aplicată suspendarea parțială a executării pedepsei prin prisma art.90/1 Cod penal, or instanța de judecată la stabilirea pedepsei s-a condus de prevederile articolelor 7, 61, 75 Cod penal, şi anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de faptul că CEBOTARI Valeriu ***** a comis o infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de personalitatea vinovatului, care este fără antecedente penale însă a comis anterior și alte infracțiuni, s-a căit sincer de fapta comisă, considerând justificat că nu este rezonabil ca acesta să execute integral pedeapsa cu închisoare în locuri de detenție.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont și de personalitatea inculpatului care la etapa urmăririi penale cât și în instanța de judecată a recunoscut integral vina, se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog şi psiholog nu se află. Prin urmare, instanța de judecată întemeiat a ajuns la concluzia că scopul pedepsei penale poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, nefiind rațional ca inculpatul să execute integral pedeapsa închisorii prin izolarea de societate. Prin urmare Colegiul penal apreciază soluția instanței de judecată prin care a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoarea, astfel încât inculpatul CEBOTARI Valeriu *****, trebuie să execute pedeapsa cu închisoare pe termen de 1 (un) an în penitenciar de tip semiînchis, şi suspendarea condiționată a termenului de pedeapsă restant de 1 (un) an închisoare, pe un termen de probă de 1 (un) an, cu obligarea să îndeplinească următoarele: să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta; să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile și să participe la programe probaționale, ca fiind una legală, întemeiată și proporțională circumstanțelor cauzei.

Respectiv instanța de recurs conchide că la stabilirea termenului de pedeapsă instanța de judecată s-a bazat atât pe solicitările părților procesului judiciar, prevederile normative ce ghidează individualizarea răspunderii și pedepsei penale, dar și de circumstanțele concrete ale comiterii infracțiunii.

În acest sens, Colegiul consideră că anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de

pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalității acestuia. Instanța de recurs constată că pedeapsă privativă de libertate este una echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane.

Prin urmare, Colegiul reține că, instanța de fond și-a argumentat riguros soluția la acest capitol şi a motivat hotărârea pronunțată, invocând motive clare din care considerent a ajuns la concluzia că aplicarea unei pedepse mai blânde, nu va asigura atingerea scopului prevăzut la art.61 Cod penal. În acest context, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, *personalitatea inculpatului*, dar şi *gravitatea infracțiuni săvârşite* şi valența relațiilor sociale prejudiciate şi a ajuns la soluția justificat de numire inculpatului CEBOTARI Valeriu ***** a unei pedepse în formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art.90/1 Cod penal.

10. Așadar, Colegiul Penal respinge solicitările recurentului privind aplicarea unei pedepse mai blânde inculpatului, or o asemenea pedeapsă la caz nu va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or scopul legii penale cu referire la inculpatul CEBOTARI Valeriu ***** nu va putea fi atins printr-o altă pedeapsă mai blândă non privativă de libertate, în acest context, Colegiul ține să evidențieze că o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Această convingere este fundamentată pe circumstanțele în care a fost descoperită infracțiunea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Colegiul Penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, apreciază că o pedeapsă non privativă de libertate față de inculpatul CEBOTARI Valeriu ***** nu va fi echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului sub formă de închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis cu suspendarea parțială a executării pedepsei este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

Având în vedere că inculpatul CEBOTARI Valeriu ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(5) Cod penal, calificată ca infracțiuni mai puțin grave potrivit art.16 alin.(3) Cod penal, și analizând personalitatea acestuia prin prisma cazierului judiciar „Revendicarea Forma-246”, se constată că inculpatul a fost anterior condamnat de două ori, sentințele fiind enunțate supra, anume pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.264/1

alin.(4) și art.287 alin.(2) Cod penal fiindu-i aplicate pedepse non privative de libertate sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității precum și pedepse privative de libertate cu suspendarea condiționată a executării pe un termen de probă pe care acesta le-a ispășit și nu a tras concluziile necesare, motive care a determinat instanța de judecată de a aplica în privința inculpatului CEBOTARI Valeriu ***** pedeapsa cu închisoare cu suspendarea parțială a executării pedepsei, or, acesta nu s-a corectat, din contra a comis din nou o infracțiune, prin urmare Colegiul constată pentru inculpat săvârșirea infracțiunilor capătă caracter sistematic, el ignorând cu desăvârșire prohibițiile impuse de legea penală. În cele din urmă, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului, v-a fi pe deplin atins, doar prin pedepsei privative de libertate în cuantumul și modalitatea stabilită de instanța de judecată.

Întrucât CEBOTARI Valeriu ***** nu se află la prima abatere, iar recidiva în comiterea unor fapte de aceeași natură relevă un pericol social sporit, Colegiul penal apreciază că nu sunt întrunite condițiile pentru a aplica o pedeapsă non privativă de libertate. Reiterarea unor astfel de soluții ar genera insecuritate juridică și ar afecta încrederea publicului în actul de justiție, deturnând rolul sancțiunii penale de la scopurile sale legitime și afectând însăși substanța dreptului de acces la instanță, care presupune garantarea executării efective a hotărârilor judecătorești.

Colegiul Penal apreciază ca neîntemeiate argumentele invocate de apărare referitoare la pretinsa severitate excesivă a pedepsei aplicate inculpatului CEBOTARI Valeriu ***** și constată că sentința instanței de fond, în partea individualizării pedepsei, este legală, temeinică și corespunzător motivată.

Contrar afirmațiilor apărării, instanța nu a ignorat procedura simplificată și nici recunoașterea vinovăției de către inculpat, acesta beneficiind deja de reducerea limitelor de pedeapsă în temeiul art.80/1 Cod penal. Or, recunoașterea vinovăției nu poate fi valorificată suplimentar ca circumstanță atenuantă, întrucât ar echivala cu acordarea unei duble valențe juridice aceleiași situații de fapt, ceea ce este inadmisibil din perspectiva principiilor dreptului penal.

11. Prin urmare, în ceea ce privește solicitarea aplicării unei pedepse non privative de libertate, Colegiul reține că nu este aplicabilă or, în speță, antecedentele penale ale inculpatului, inclusiv condamnările anterioare, demonstrează că acesta nu a fost corijat prin pedepsele aplicate anterior și continuă să manifeste un comportament infracțional persistent.

Pedeapsa definitivă stabilită – închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis și cu suspendarea parțială a executării pedepsei pe un termen de probă se situează în limitele legale reduse ca urmare a aplicării art.80/1 Cod penal și nu poate fi calificată ca fiind excesivă sau disproporționată. Dimpotrivă, aceasta reflectă un just echilibru între gravitatea infracțiunii, personalitatea inculpatului și necesitatea realizării scopului pedepsei prevăzut de art.61 Cod penal.

În acest sens, luând în considerație circumstanțele de fapt preinfracționale și postinfracționale statuate supra, precum și normele de drept aplicabile, instanța de recurs ajunge la concluzia că în privința lui CEBOTARI Valeriu ***** nu există temei pentru a considera că o pedeapsă mai blândă ar fi de natură să asigure realizarea scopurilor legii penale, și anume apărarea împotriva infracțiunilor a persoanei, drepturilor și libertăților

acesteia, a proprietății, ordinii de drept și securității publice. Or, potrivit art.24 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, fiecare om are dreptul la viață, precum și la integritate fizică și psihică, valori fundamentale care beneficiază de protecția prioritară a statului. În circumstanțele cauzei, se constată că personalitatea inculpatului CEBOTARI Valeriu ***** relevă un grad sporit de pericol social, concluzie ce rezultă atât din natura și gravitatea infracțiunii săvârșite, cât și din conduita sa anterioară și ulterioară comiterii faptei.

Factorul determinant care exclude posibilitatea aplicării unei sancțiuni nonprivative de libertate îl constituie însăși personalitatea inculpatului, caracterizată printr-o persistență în comportamentul infracțional și o atitudine de nerespectare a valorilor sociale ocrotite de legea penală. Istoricul infracțional al acestuia, relevat și analizat supra, demonstrează că măsurile de clemență și sancțiunile aplicate anterior nu și-au atins scopul de corectare și reeducare, neavând efectul preventiv scontat și neîmpiedicând reiterarea comportamentului antisocial. În asemenea condiții, instanța de recurs apreciază că aplicarea unei pedepse neprivative de libertate nu ar răspunde exigențelor de prevenție generală și specială, nu ar asigura restabilirea echității sociale și nici nu ar contribui la corectarea inculpatului. Dimpotrivă, executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea se impune ca fiind necesară și proporțională gravității faptei comise și personalității condamnatului, constituind unica măsură aptă să realizeze scopurile pedepsei penale, să prevină săvârșirea unor noi infracțiuni și să consolideze încrederea societății în actul de justiție.

Prin urmare, analizând categoria pedepsei aplicate inculpatului, Colegiul constată că acesta a fost anterior condamnat, însă nu a înțeles semnificația și consecințele sancțiunilor penale aplicate, comițând ulterior o nouă infracțiune. O asemenea conduită denotă o atitudine de indiferență față de exigențele legii penale și față de autoritatea statului, aspecte relevante în aprecierea gradului de pericol social atât al faptei, cât și al persoanei inculpatului. Iar reiterarea comportamentului infracțional, în pofida existenței unei condamnări anterioare, relevă incapacitatea inculpatului de a se conforma normelor de drept penal și de a conștientiza gravitatea faptelor săvârșite, ceea ce impune necesitatea protejării societății împotriva unui risc infracțional continuu. În aceste circumstanțe, instanța reține că inculpatul manifestă o lipsă de responsabilitate față de propriul comportament și față de consecințele juridice ale faptelor comise.

În acest sens, argumentele invocate de inculpat, precum că acesta se căiește sincer, și-a recunoscut vinovăția pentru faptele imputate, a colaborat cu organul de urmărire penală, a adoptat un comportament proactiv prin oferirea declarațiilor, precum și faptul că ar fi manifestat regret pentru cele săvârșite atât în timpul, cât și după comiterea infracțiunii, sunt apreciate de către instanța de recurs ca fiind împrejurări obișnuite de conduită procesuală. Astfel, Colegiul reține că asemenea împrejurări caracterizează, în mod obișnuit, comportamentul majorității persoanelor aflate în situații similare și reprezintă manifestări normale ale unei conduite procesuale corecte, motiv pentru care acestea nu pot fi calificate drept circumstanțe excepționale în sensul art.79 Cod penal, care să justifice aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Prin prisma normelor citate mai sus dar și reieșind din faptul că, din cadrul legal precitat reiese indubitabil că, pentru a-și atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că, aceasta nu trebuie privită ca *„prețul”* pe

care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca partea vătămată şi statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Relevant, este și faptul că pedeapsa aplicată la caz, va duce la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire sociale, principiile morale și atingerii scopului pedepsei penale. Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

Colegiul concluzionează asupra respingerii argumentelor invocate de către recurent ca fiind nefondate or, aplicarea unei pedepse mai blânde nu va fi în concordanță cu scopul legal al pedepsei penale, prin urmare pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată corect, hotărârea atacată corespunde tuturor exigențelor legislației în vigoare şi nu există nici un temei de implicare a instanței de recurs în vederea casării acesteia, nu a constatat nici un temei de a modifica pedeapsa stabilită, or ținând cont de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea socială ocrotită dar și consecințele produse; motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, permit aplicarea pedepsei sub formă de închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu suspendarea parțială a executării pedepsei, întru conștientizarea faptei şi a urmărilor, astfel că va adopta pe viitor o atitudine de respectare întocmai a normelor juridice de securitatea a sănătății persoanei.

12. Instanța de recurs relevă că, prima instanță în cadrul sentinței a motivat în mod amplu criteriile de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului, bazându-și soluția pronunțată în acest sens, inclusiv pe persoana inculpatului, rolul și comportamentul acestuia în momentul și după comiterea cât și în cadrul desfășurării procesului penal și relațiile sociale care au fost periclitate în rezultatul săvârșirii infracțiunii. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de fond a ținut cont și de regula nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „*natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia*”.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Colegiul penal reține că, instanța de fond s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către apărare, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, iar recursul înaintat, în situația respectivă, are un caracter declarativ și contravine faptelor

cauzei, stabilite și expuse exhaustiv, și analizate corespunzător de către instanța de recurs, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor..

În optica celor reliefate, Colegiul Penal că, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor şi pentru a evita repetări inutile sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO*, deși obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond şi-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Generalizând aspectele invocate, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod procedură penală, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Victor ZAGAICIUC în interesele inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-415/2025 din 28 ianuarie 2026, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, Sentința instanței de fond este legală și întemeiată, iar careva temeiuri de casare a Sentinței nu au fost reținute.

13. În conformitate cu art.art.417, 418, 437 alin.(1) pct.1) 448, 449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Victor ZAGAICIUC în interesele inculpatului CEBOTARI Valeriu *****, împotriva Sentinței Judecătoriei Strășeni (sediul Central) nr. 1-415/2025 din 28 ianuarie 2026, și se menține fără modificări Sentința atacată.

Termenul executării pedepsei inculpatului CEBOTARI Valeriu ***** urmează a fi calculat din data reținerii acestuia.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI